

Eesti ülikoolid peaksid hüppama koostöörongile

Eesti kõrgkoolid peaksid senisest aktiivsemalt sõlmima otsesidemeid ja koostöölepinguid välisülikoolidega.

Vahetusprogrammid tooksid meie kõrgkoolidesse rahvusvahelisemat seltskonda ja võimaldaksid ka eesti tudengeil oma stuudiumi jooksul vähemalt ühe semestri välismaal õppida, nagu see on tavaks Euroopa paremates ülikoolides. Annab ju rahvusvahelises seltskonnas õppimine noorele inimesele palju kogemusi ja, mis eriti oluline, vajalikke sidemeid kogu eluks.

Suurepärase võimaluse arendada ülikoolidevahelisi sidemeid pakub Euroopa Liidu haridusprogramm "Sokrates". Selle kõrghariduse ala-programmi "Erasmus" raames saavad koostöölepingu sõlminud ülikoolid taotleda rahalist toetust üliõpilaste ja õppejõudude vahetamiseks ning nende keeleõppeks, samuti ühiste õppekavade arendamiseks ja huvipakkuvatel teemadel koostööprojektide teostamiseks jms. Näiteks võivad vahetustudengid raha taotleda nii sõidu-, keeleõppe kui elamiskulude vaheteks.

Sellest võimalusest saab ja peaks ka Eesti kui Euroopa Liidu assotsieerunud liige kohe kinni haarama. Nimelet on assotsieerunud liikmesriikidel võimalik taotleda "Erasmusest" eespool nimetatud tegevusteks toetusi 1999. aastaks. Avaldused tuleks aga esitada juba järgmise aasta jooksul.

Järelikult on Eestil veel võimalik jõuda selle rongi viimasesse vagunisse, kuid ainult juhul, kui selleks valmistumist kohe alustatakse. Vastasel korral jääme "Erasmuse" rongist lootusetult maha, sest programmis osalemine eeldab, et kõrgkool on juba sõlminud rahvusvahelisi koostöölepinguid teiste Euroopa ülikoolidega. Projekti kirjeldusele ja rahataotlusele tuleb lisada ka lepingu koopia. Kuna koostöölepingute sõlmimine on pikk ja aeganõudev protsess, ei tohiks sidemete otsimisega enam viivitada.

KOOLITEE

**Endel
Laanvee,
Eesti Kõrgema
Kommerts-
kooli
välissuhete
direktor**

Teiseks nõuab vahetusprogrammi teostamine seda, et Eesti kõrgkoolidel peab olema midagi välistudengeile pakkuda. Reeglina ei hakka keegi selleks, et Eestisse ülikooli tulla, eesti keelt õppima. Järelikult peab iga ülikool suutma pakkuda ka mingisugust ingliskeelset programmi.

Kolmandaks probleemiks on eesti õppejõudude võõrkeeleskus. Välis-tudengeid siin või võõrsil õpetav õppejõud peab mitte ainult oskama inglise keelt, vaid suutma selles keeles professionaalsel tasemel loenguid pidada. Selliseid õppejõude on aga Eestis, ka kogemuste puudumise tõttu, veel vähe.

Kogemusi annaksid kahtlemata koostööprojektid vastastikku huvi pakkuvatel teemadel, mis seoksid ülikooli rahvusvahelisse *network*'i. Vabane-da tuleks veel küllaltki levinud passiivsest suhtumisest – kui keegi tuleb ja pakub midagi, siis võtame vastu.

Talvel arutasid Eesti kõrgkoolide esindajad "Erasmuse" programmiga ühinemist haridusministeeriumi kõrghariduse ja välisprojektide talitluse spetsialistidega, kuid sinnapaika see jäigi. Ent selge on see, et iga kõrgkool peab ennekõike ise üritama, vastavalt oma huvidele ja eesmärkidele, erineval tasandil välissidemeid luua. Eesti Kõrgem Kommerts-kool on koostööpartnerite leidmiseks ühe võimalusena kasutanud saatkondade usaldusväärset infot ja abi.